

Misjon og bistand

I forbindelse med vår anmeldelse av *Norsk Utviklingshjelps historie* i hefte nr. 1, 2004, lovte vi å komme tilbake til problematikken misjon – bistand senere dette året, aktuell og omdiskutert som saken stadig er. Planen var lagt for hefte nr. 3 som et eget tema-nummer med tre inviterte bidragsytere. Forskjellige uheldige omstendigheter, bl.a. med lengre sykemeldinger i redaksjonen, gjorde dette umulig å gjennomføre. Temaet slapp oss imidlertid ikke helt. På de følgende sidene tas problematikken opp i sin bredde under overskriften "Felles kamp mot fattigdom. Bistand som utfordring for kirke og misjon". Forfatter er generalsekretær i Norsk Misjons Bistandsnemnd i årene 2001-2003, Øyvind Dahl. Da det skar seg med vår opprinnelige plan, leverte Dahl sporty nok et bidrag av adskillig større omfang enn det som normalt er standard for våre artikler. Hans anliggende er dels å vise "at bistand er en genuin og legitim bestanddel av en helhetlig misjonspraksis og -ideologi", dels å aktualisere temaet ved konkret referanse til statens bistandspolitikk utformet i dokumenter som "Regjeringens handlingsplan for bekjempelse av fattigdom i sør mot 2015" fra 2002, og Stortingsmelding nr. 35 (2003-2004): "Felles kamp mot fattigdom. En helhetlig utviklingspolitikk" fra mai i år. Dahl henleder oppmerksomheten på en rekke viktige spørsmålsstillinger for kirke- og misjonsledere. Det gjelder behovet for bistandsfaglig kompetanse i sin alminnelighet, forvaltningen av offentlige bistandsmidlers plass i forhold til kirkens samlede misjonsoppdrag, deres konsekvenser mht. utvikling av maktstrukturer og innflytelse i kirkelig sammenheng osv. Grunnene til

kontinuerlig selvbesinnelse og selvkritikk på feltet misjon – bistand er legio.

Dahls artikkel har fått ytterligere aktualitet etter debatten omkring misjon og bistand som gikk i media på vårparten. Den hadde bl.a. som utgangspunkt Terje Tvedts bok fra 2003, *Utviklingshjelp, utenrikspolitikk og makt: den norske modellen*, og forfatterens uttalelser om misjon og bistand i en dobbelkronikk i Dagbladet i mars. Mens Dahl i sin artikkel bare relaterer indirekte til debatten - han har for øvrig møtt Tvedt til diskusjon i flere sammenhenger, avrundes dette nummeret med et direkte innspill i form av Kjetil Aanos kritiske omtale av Tvedts bok. Om ikke foreliggende hefte derfor er et temanummer, bærer det likevel preg av tematikken misjon – bistand.

Nummeret for øvrig bringer nye bidrag til samtalen omkring kirke og misjon. Samarbeidsråd for Menighet og Misjon (SMM) arrangerte i slutten av mai sin første samling i Forum for folkekirkelig misjonsteologi under temaet "En misjonerende folkekirke". Danske Mogens Mogensens innlegg følger nedenfor: "Fra en kirke uden mission, over en kirke med mission til en kirke, der er mission". Artikkelen, publisert i noe annen form i dansk sammenheng, setter den norske/danske situasjonen inn i rammen av den pågående internasjonale missiologiske debatten. Vi regner med å bringe et annet vesentlig bidrag fra samlingen i et senere nummer. Samtalen er viktig og fortjener oppmerksomhet.

Endelig følger "Økumenisk misjonsperspektiv" som ett av våre fire faste "hjørner". Under tittelen "En misjonerende kirke" skriver Gerd Marie Ådna om prosessen som førte til studieheftet med samme tittel, utgitt i 2003 av Den norske kirkes Nemnd for Økumenisk Samarbeid og Misjon. Ådna, som ledet nemndas arbeid, har overtatt ansvaret for bolken "Økumenisk misjonsperspektiv" etter Gunvor Lande.

Jan-Martin Berentsen